

Ja,
ik wil!
(weer)

Een nieuwe liefde op latere leeftijd

Lilian van der Heijden (47) en Henk van den Bergh (57) vonden, na hun eerdere mislukte huwelijken, de perfecte partner in elkaar. De zoektocht was vooral voor Lilian een heftige. Na een aantal korte relaties vond ze Henk via een advertentie in een huis-aan-huisblad. Maar niet iedereen stond meteen te juichen.

Lilian: "Ik leerde mijn eerste man kennen op mijn zestiende, op het moment dat mijn ouders gingen scheiden. Daar had ik toen zo'n verdriet van, gelukkig ving hij me op. Vier jaar later trouwden we. Eigenlijk zat het vanaf het begin niet goed. Hij is heel nuchter en zakelijk, terwijl ik heel gevoelig ben. Ik voelde me altijd alleen in ons huwelijk, we leefden langs elkaar heen. We bleven twintig jaar bij elkaar, maar tijdens ons huwelijk ging ik al op zoek naar een ander, hoewel ik wist dat dat niet goed was. Mijn ex-man is daar achtergekomen, dat was het begin van het einde. Hij wilde scheiden en dus vertrok ik, samen met mijn zoon Thijs. Onze oudste dochter Linda ging op kamers en Loes, onze jongste, bleef bij mijn ex-man." Henk: "Ik ben 32 jaar getrouwd geweest en heb twee zoons. Al vaker had ik het gevoel dat het niet meer ging. Uiteindelijk heb ik de knoop doorgehakt. Ik ben drie jaar alleen geweest, tot ik de oproep van Lilian - 'vrouw zoekt lieve man voor vaste relatie' - las in de zondagskrant."

Fladderen

Lilian: "Een jaar na mijn scheiding wilde ik eropuit, iemand leren kennen. Ik ben op dansles gegaan en heb vier maanden een relatie gehad. Daarna probeerde ik via een vereniging voor alleenstaanden en een relatiebureau een nieuwe partner te vinden. Vaak zag ik al als iemand binnenkwam dat het niets was. Na een tijdje zei ik dat dan ook meteen, iets wat

niet altijd gewaardeerd werd. Ik was echt aan het fladderen, ging veel uit en had een paar korte relaties. In die tijd was ik vooral op zoek naar mezelf. Hoewel mijn kinderen begrepen dat ik niet alleen wilde blijven, hadden ze het erg moeilijk met de scheiding en vooral met mijn gefladder.

Toen al dat gezoek niets opleverde, zei een vriendin dat ze een advertentie voor me ging plaatsen. Ik kreeg veel reacties en maakte zoveel mogelijk afspraken. Toen Henk mij belde, hoorde ik meteen dat hij heel speciaal was. Hij klonk zo lief, dat trok mijn aandacht." Henk: "We spraken meteen af, diezelfde dag nog. De avond vloog voorbij. We bleven elkaar daarna opzoeken, ik had vlinders in mijn buik en nu nog steeds. Onze relatie ging snel en explosief, net als onze karakters. Na een halfjaar op en neer pendelen ben ik bij Lilian ingetrokken. Een jaar later vroeg ik haar ten huwelijk, heel officieel. We zijn op 08-08-08 getrouwd, een prachtige dag. De ouders en kinderen van Lilian waren erbij, maar helaas was mijn oudste zoon er niet. Met mijn jongste zoon heb ik al vijf jaar geen contact." Lilian: "Loes twijfelde in het begin of ze zou komen, want zij heeft het standpunt dat je maar één keer trouwt. Ze moest echt wennen aan Henk, want ze was bang dat ook hij er maar voor vier maanden zou zijn. Met de geboorte van haar zoontje Stijn, mijn eerste kleinkind, leek het ijs gebroken en accepteerde ook Loes Henk. Uiteindelijk waren mijn drie kinderen onze getuigen en Stijn gaf ons de ringen." Henk: "Het klikt ontzettend goed met

Lilians kinderen. Ik heb ook echt voor haar én de kinderen gekozen. Ze accepteren me, ik beschouw ze als mijn kinderen. Toen ik onlangs te horen kreeg dat ik prostaatkanker heb, stond Thijs een uur later op de stoep. Dat vind ik geweldig."

Rust

Lilian: "Ik vind het soms moeilijk voor Henk dat hij nauwelijks contact heeft met zijn kinderen en dus ook niet met zijn kleinkinderen. Daar kan ik me zelfs schuldig over voelen." Henk: "Ik ben juist heel blij met Lilians kinderen en dat zij mij accepteren zoals ik ben. Loes bespreekt alles met me. En Linda zegt zelfs dat wij, en ook Lilians ex-man en zijn nieuwe partner, beter bij elkaar passen dan haar eigen ouders." Lilian: "Stijn vindt het fantastisch om zoveel grootouders te hebben. Hij is gek op zijn oma en Henk, zoals hij hem noemt. En Loes heeft onlangs een tweeling gekregen. Daar willen we zoveel mogelijk van genieten.

We proberen nu wat meer rust in ons leven te krijgen. We werken fulltime in het bedrijf van Henk, maar daarnaast vind ik het heel belangrijk om mijn ouders, kinderen en kleinkinderen vaak te zien. Het is dus zoeken naar de juiste balans. We hebben het heerlijk samen. Ik hoop dat het goed gaat met Henk z'n gezondheid, zodat we nog heel lang samenblijven. Eindelijk kan ik alles met mijn partner delen. Wij zijn aan elkaar gewaagd en hebben geen geheimen voor elkaar. Dat heb ik altijd in een partner gezocht."

'Mijn dochter was bang dat ook Henk er maar voor vier maanden zou zijn'

‘Toen we na acht maanden samen op vakantie gingen wist ik, met hem wil ik verder’

Toen José van der Kruis (57) na 25 jaar huwelijk haar man betrapte met zijn secretaresse, besloot zij nooit meer een man in haar leven toe te laten. In diezelfde tijd verloor Many Kon (70) zijn vrouw, die hij acht maanden had verpleegd vanwege longkanker en een hersentumor. José en Many kenden elkaar van het hardlopen, tijdens het lopen huilden ze samen en praatten ze over hun verdriet.

Many: “Mijn vrouw overleed een week nadat onze jongste kleinzoon Dylan werd geboren. Vlak voor zij overleed, drukte ze me op het hart dat ik niet alleen moest blijven. Na acht slopende maanden, bleef ik als een wrak achter. Hardlopen was mijn uitlaatklep.” José: “Ik was altijd heel ouderwets. Een huwelijk was voor altijd. Toen ik door het overspel van mijn man in een scheiding terecht kwam, voelde ik me zo schuldig. Alsof het een schande was wat mij was overkomen. Many was mijn hardlooptrainer. Bij hem kon ik mijn hart luchten, want hij was in mijn ogen ‘veilig’. Hij had immers zijn vrouw acht maanden verzorgd, hij had een dochter met een verstandelijke beperking en was dertien jaar ouder dan ik. Ik wilde niets met hem, maar toch ging ik van hem houden.”

Vlinders

Many: “Na enkele maanden ging het bij mij kriebelen. Ik vond dat zo gek, datzelfde gevoel als vroeger. Wel zag ik in dat ik het voor me moest houden, want José zat nog erg in de put om haar scheiding.” José: “In die begintijd

moest ik er niet aan denken. Ik had zo’n verdriet. Maar toen Many me na zeven maanden vroeg of ik verliefd op hem was, zei ik ‘verliefd niet, maar ik ben ontzettend van je gaan houden’. Het voelde zo heerlijk bij hem, een warmte die ik niet kende. Bij mij zijn er nooit vlinders geweest, dit ging veel dieper. Na acht maanden besloten we samen op vakantie te gaan. Dat was doorslaggevend. Toen wist ik, met hem wil ik verder. We hebben nog vijf jaar onze eigen woningen aangehouden, maar dat ging vervelen. Many wilde graag trouwen, maar ik had altijd gezegd dat ik geen relatie op de ruïnes van een oude wilde bouwen. Heel onverwachts zijn we, drie weken later, op 11 januari 2002 toch getrouwd. We overrompelden iedereen. Mijn moeder was gek op Many. Ze zag hoe gelukkig hij mij maakte. Ook mijn zoon Eric was dolblij. Hij noemt Many zijn tweede vader. En als hij ons aan onbekenden voorstelt, zegt hij ‘dit zijn mijn ouders.’” Many: “Ik heb echt vaderlijke gevoelens voor Eric gekregen. Ook mijn zoon Patrick en dochter Chantal zijn heel blij met José. Patrick zei: ‘Paps, nu kun je weer gaan leven.’ Op 4 april deden we het feest nog eens over, omdat José haar vijftigste verjaardag wilde vieren en we samen een echt trouwfeest wilden geven.” José: “Het was een groot feest, met zo’n honderd gasten. Alles klopte die dag. Het voelde alsof we alle geluk van de wereld hadden.” José: “Dit voelt echt als een tweede kans voor ons allebei. We hebben elkaar helemaal gevonden in de sport en in het reizen. Zo overwinteren we

jaarlijks drie maanden in Thailand. Als je jong bent, ligt de wereld aan je voeten. Nu realiseer ik me dat het leven niet altijd geweldig is en dat het anders kan lopen dan je vooraf denkt. Ik ben ook nog geen oma, zoals ik vooraf al wel had verwacht. Maar ik heb twee heerlijke kleinzonen van Many. Melvin, de oudste, noemde me in het begin José.”

Flinterdun lijntje

“Toen we gingen trouwen werd dat oma José en vanaf onze huwelijksdag noemt hij mij oma. Hoewel ik zielsveel van de jongens houd, merk ik toch dat er een flinterdun lijntje zit tussen biologisch en niet-biologisch. Melvin heeft een moeilijke tijd gehad. Het is makkelijker voor mij om hem te helpen dan voor Many, omdat ik meer afstand kan nemen.” Many: “Dat was bij mij en Eric net zo. De periode na de scheiding was hij echt een moeilijke jongen. Ik ben toen best hard opgetreden, nu is hij mij daar dankbaar voor.” José: “Binnenkort krijg ik mijn eerste biologische kleinkind, want de vriendin van Eric is in verwachting. Maar ook nu gaat het anders dan anders, want de vriendin van Eric woont in Thailand. Zij kan vanwege omstandigheden niet in Nederland komen wonen. Ik word dus een oma op afstand. Toch probeer ik de positieve kanten te zien. Ik heb twee kleinkinderen cadeau gekregen en straks heb ik er nog een in Thailand. Deze tweede kans met Many is een prachtig cadeau.” Many: “En dat geldt voor ons allebei.”

Meer lezen over dit onderwerp?

- *Door het oog van de familie* Else-Marie van den Eerenbeemt, samengesteld door Nelly Bakhuiszen, uitgeverij Bert Bakker
- *Daten als je partner er niet meer is* Denise Janmaat, uitgeverij Moos-Media

Nelly Bakhuizen, familie­therapeut:

"Er is een groot verschil tussen het verliezen van een partner door een scheiding of door een overlijden. Bij een scheiding heb je bijvoorbeeld tijd nodig om antwoord op vragen te krijgen en weer een ondergrond op te bouwen. Bij overlijden is er meer ruimte voor rouw. Stapt u in een nieuwe relatie, dan is het belangrijk de nagedachtenis aan de overleden partner in ere te houden. Als u een nieuwe vriend of vriendin hebt gevonden en u wilt samen verder, dan is het beter om elkaar eerst beter te leren kennen. De vlinders in uw buik kunnen ervoor zorgen dat u in het begin de geschiedenis met uw eerdere partner op het tweede plan schuift. Maar elkaar leren kennen betekent: met alle ervaringen uit het verleden. Anders kunt u samen geen nieuwe toekomst opbouwen. Geniet van uw nieuwe relatie en vertel elkaar ook over de mooie - en soms minder mooie - herinneringen. Neem de tijd, ga samen op vakantie, want zo krijgt u een goed beeld van elkaar. Besluit u samen verder te gaan, vertel ieder kind dan apart over de nieuwe relatie. Uw kinderen zullen vaak blij zijn, want hun ouder is niet meer alleen. Maar er kan ook het gevoel zijn dat de nieuwe partner de plek inneemt van de andere ouder. Ook dan is er weer een verschil tussen een overleden en een gescheiden partner. Laat blijken dat u de overleden partner blijft waarderen en dat uw kind naar zijn vader of moeder mag blijven verlangen. Accepteer bij een scheiding dat uw kind loyaal blijft aan uw ex. Probeer er niet naar te streven om één nieuwe gelukkige familie te zijn. Zo hoeven eventuele 'nieuwe' kleinkinderen niet meteen oma of opa te zeggen. Houd in gedachten: u krijgt een nieuwe partner, maar uw kinderen krijgen geen nieuwe ouder. Gun iedereen de tijd elkaar te leren vertrouwen. Kijk ten slotte ook naar de zakelijke aspecten van een nieuwe relatie. Regel bijvoorbeeld de erfenis goed door bij hertrouwen het kind­deel van ieder van de kinderen veilig te stellen."

Tekst: Barbara Warner. Fotografie: Remco Bohlé. Visagie: Françoise Dentbow.